

I. HLEDÁNÍ BOHA - 14. Lze věřit a porozumět Bibli?

Někteří lidé se nesprávně domnívají, že Bibli nelze ani věřit a ani ji porozumět. Dle nich se jedná o sbírku legend, které si vzájemně odporují. Bible se skládá z Hebrejských Písem, kterým říkáme Starý zákon ("SZ") a Řeckých Písem, kterým říkáme Nový zákon ("NZ"). Sbírce SZ a NZ se říká Bible nebo Písmo. Bible není jednou knihou, ale knihovnou 66 knih, jež zapsalo cca 40 různých autorů různého společenského postavení a vzdělání (např. pastevec, rybář, král), žijících v různých zemích (např. Egypt, Izrael, Babylon) po dobu cca 1500 let (od cca 1400 před Kristem do cca 100 po Kristu). Přesto se jedná o vnitřně jednotný celek sledující jednu hlavní dějovou linii, což svědčí o pravdivosti tvrzení Písma, že je inspirováno Bohem (2. Timoteovi 3:16). Na začátku Bible zaznamenává, jak Bůh stvořil první lidi Adama a Evu a ti měli přímé společenství s Bohem na zemi až do okamžiku, kdy porušili Boží přikázání a svým hříchem se oddělili od svatého Boha (pro Boha byli duchovně mrtví). Od tohoto okamžiku Bible sleduje naplnění Božího plánu spásy (záchrany lidí před Božím trestem za jejich hříchy), jež lze shrnout zhruba takto: Bůh si vybral spravedlivého avšak bezdětného a již hodně starého Abrama (Abraháma), se kterým uzavřel smlouvu, že z něj učiní velký národ, dá mu do dědictví zemi Kanán (území cca v současném státě Izrael) a že prostřednictvím jeho potomka dojdou požehnání (spásy) všechny národy. Bůh si poté vybral Abrahámovu syna Izáka (nikoliv syna Izmaela – praotce Arabů) a Izákova syna Jáкова, praotce Izraelců (nikoliv syna Ezaua – praotce Edomců) k naplnění svých slibů. Na konci Bible mají lidé opětovně přímé společenství s Bohem, ale již nikoliv na zemi, ale v nebi.

SZ je o tom, jak Bůh splnil první dva sliby. Bůh zachránil Jákovovou rodinu před hladomorem jejím přesídlením do Egypta, kde z ní za cca 400 let vznikl několikamilionový Izraelský národ ("Izraelci"), který si nová dynastie egyptských faraonů zotročila. Bůh vyvedl Izraelce z egyptského otroctví, poté co postihl tehdejší nejmocnější království světa – Egypt – 10 ranami, ze kterých se Egypt již nikdy nevzpamatoval. Bůh vedl Izraelce do zaslíbené země Kanánu přes Sinajský poloostrov, kde na hoře Sinaj dal Izraelcům prostřednictvím Mojžíše 10 přikázání (desatero) – ústavu – staré smlouvy, kterou zde Bůh s Izraelci uzavřel. Na podkladě této smlouvy, byli Izraelci Božím vyvoleným národem, Bůh jim dal Kanán do dědictví a pomáhal jim zničit původní národy zde usazené, které v té době dosáhly vrcholu morální zkaženosti a zvrácenosti (m.j. hrůzným způsobem obětovaly vlastní děti modlám svých bohů). Bůh dal Izraelcům za krále pastýře ovcí Davida z Betléma, který spoléhal na Boha a za jehož panování byl Izrael nejmocnějším královstvím. Bůh posílal Izraelcům proroky, kteří prorokovali naplnění třetího slibu daného Bohem Abrahámovi, a to příchod Mesiáše (pomazaného), Krále a Spasitele. Proroci prorokovali kde se narodí, kdy se narodí, že bude trpět, že bude ukřižován, že si o jeho oděv budou házet los, že bude vzkříšen, atd. SZ obsahuje náboženské, občanské a trestní normy, které dal Bůh Izraelcům. Současně SZ zaznamenává historii Izraelců, rozdělení jejich království, jejich opakované porušování smlouvy uzavřené s Bohem (odvrácení se od Boha, uctívání model pohanských bohů, dokonce i dětské oběti modlám). SZ rovněž obsahuje proroctví o Božích soudech nad Izraelci a dalšími národy (pro jejich morální zvrácenost), jakož i naplnění těchto proroctví, kdy v 8. století před Kristem Bůh zcela zničil severní Izraelské Království Asyřany a v 7. století před Kristem zcela zničil jižní Judské království a Jeruzalém Babyloňany. Po 70 letech v babylonském zajetí Bůh přivedl pozůstatek Judejců (Židů) zpět do vlasti, kde obnovili Jeruzalém, Boží chrám, žili postupně pod vládou Peršanů, Řeků a Římanů a vyčkávali na příchod Bohem zaslíbeného Krále a Spasitele. Za SZ existoval jediný fyzický národ Izrael, který měl zvláštní smlouvu s Bohem, měl fyzického velekněze, profesionální kněží (z kmene Levi), chrám (v Jeruzalémě), zvířecí oběti za hříchy. Z náboženství si však Izraelci udělali formální rituál, Boží přikázání rušili svými vlastními tradicemi a prorokovanou spásu (záchranu) i spasitele (záchrance) si vykládali v politickém smyslu, tj. že spasitel bude politickým králem, který vyžene cizí okupanty a bude vládnout z Jeruzaléma obnovenému království Izraele.

NZ je o naplnění posledního slibu, který dal Bůh Abrahámovi a tím je, že prostřednictvím jeho potomka dojdou požehnání (spásy) všechny národy. Tímto SZ prorokovaným Mesiášem, Králem a Spasitelem je Boží Syn Ježíš Kristus, který učil své židovské krajany, že spásou je záchrana před trestem za hříchy (ne záchrana před cizími okupanty), prokazoval svou Božskou identitu i pravdivost svého učení zázraky (uzdravováním slepých, chromých, křišením mrtvých, atd). Současně Ježíš veřejně odhalil a tvrdě kritizoval pokrytectví židovské náboženské elity, která pak zinscenovala jeho odsouzení před židovskou radou (Sanhedrin) a vydíráním přiměla římského prokurátora Piláta Pontského k tomu, aby dal Ježíše ukřižovat. Ježíš zemřel na kříži za naše hříchy, byl pohřben, třetího dne vstal z mrtvých ukázal se stovkám svědků a poté byl před svědky vzat do nebe k Otci, odkud panuje jako Král v srdcích těch lidí, kteří jej přijímají za svého Krále a Spasitele. Ježíš v NZ prorokuje poslední soud, při kterém Jeho věrní následovníci půjdou do Božího nebeského příbytku a ostatní do věčného utrpení.

Ježíš je SZ prorokovaným Kristem (pomazaným), Králem a Spasitelem a tato dobrá zpráva – evangelium, je Boží mocí ke spáse (záchraně před Božím trestem za hříchy) pro každého (Žida i pohana), kdo věří a uposlechne výzvy evangelia. S takovým člověkem Bůh uzavírá novou smlouvu, kterou mu slibuje věčný život v Božím nebeském příbytku, pokud bude dodržovat Boží vůli. Ta byla nejdříve hlášána apoštoly, kterým Ježíš poslal Ducha Svatého jako pomocníka, který je uvedl do veškeré pravdy, připomněl jim vše, co Ježíš učil a dal jim moc konat zázraky na potvrzení pravdivosti evangelia. Poté byla Boží vůle zapsána v Novozákonních Písmech Bible.

Celý SZ směřoval k příchodu Božského Spasitele Ježíše Krista a uzavření nové smlouvy: **“Tehdy jim řekl: 'Toto jsou slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v Prorocích a v Žalmech.'”** (Lukáš 24:44 NBK) Naplněním SZ v osobě Ježíše Krista byl SZ přibit na kříž a pozbyl platnosti (Efezským 2:15-16, Koloským 2:14). Židovský náboženský systém byl takto Bohem zrušen a chrám i zvířecí oběti v něm pozbyly jakéhokoliv významu: **“Hle, váš dům se vám zanechává pustý.”** (Matouš 23:38 NBK) Zvířecími obětmi si totiž Židé své hříchy připomínali, neboť krev obětních zvířat nemohla smýt jejich hříchy (Židům 10:3-4). I jejich velekněží měli vlastní hříchy (Židům 9:7). Boží Syn Ježíš Kristus však byl obětován jednou provždy za naše hříchy (Židům 9:27, 10:10, 12, 14). Ježíš se stal veleknězem, který vstoupil jednou provždy do nejsvatější svatyně, jež je v nebi, kam přinesl svou vlastní krev, která byla prolita na odpuštění našich hříchů a která nám zajišťuje spásu (vykoupení z trestu za naše hříchy) a stal se prostředníkem nové smlouvy mezi Bohem a lidmi (Židům 9:11-12) **“...čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha obětoval sám sebe neposkvrněného Bohu, očistí vaše svědomí od mrtvých skutků ke službě živému Bohu? A proto je prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou povoláni, mohli přijmout zaslíbení věčného dědictví, neboť již nastala smrt k vykoupení z přestupků spáchaných za první smlouvy.”** (Židům 9:14-15 NBK) SZ náboženský systém byl pak Bohem zcela odstraněn zničením chrámu v Jeruzalémě římskou armádou v roce 70 po Kristu.

Nic z toho, co je ve SZ uvedeno není pro křesťany závazné s výjimkou případů, kdy stejná přikázání SZ učinil Ježíš součástí NZ. Přínos SZ je v tom, že nám dal poznání hříchu a byl našim učitelem, který nás přivedl ke Kristu (Římanům 7:7, Galatským 3:24). NZ nezná chrám, lidského velekněze, profesionální vrstvu kněží a zvířecí oběti. Nyní jsou všichni křesťané kněžími Bohu a jejich obětí je svatý život v Kristu (1. Petrova 2:5, 9, Zjevení 1:6, Římanům 12:1).

Naplnění proroctví SZ Ježíšem (Lukáš 24:44), přičemž řada z nich byla naplněna jeho nepřáteli, dále zázraky, které učinil Ježíš, vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých a jeho zjevení stovkám svědků, příchod Ducha Svatého a zázraky, které z Jeho moci konali apoštolové při hlášení evangelia, jakož i jednotný plán spásy v Bibli, její vnitřní harmonie i shoda s historií a archeologií potvrzují pravdivost a věrohodnost Bible.

Studujte Bibli a přemýšlejte o tom, co je v ní zapsáno. Pokud hledáte odpovědi na své otázky ohledně Bible, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz , mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz , Robert Hodanko